

Katoliški GLAS

UREDNIŠTVO IN UPRAVA:

34170 Gorica, Riva Piazzutta, 18 - Tel. 83-177

PODUREDNIŠTVO:

34135 Trst, Vico delle Rose, 7 - Tel. 414646

Letna naročnina, Italija

Lir 17.000

Letna inozemstvo

» 25.000

Letna inozemstvo, USA dol.

30

Poštno čekovni račun: štev. 24/12410

Leto XXXIII. - Štev. 32 (1665)

Gorica - četrtek, 6. avgusta 1981 - Trst

Posamezna številka Lir 400

Celodnevni pouk: da aline?

Pomisleki starega šolnika

Ena značilnosti današnjega časa je celodnevna zaposlenost staršev v raznih trgovskih in industrijskih podjetjih, v pisarnah in obratih. Če ti starši nimajo svojcev, da bi jim izročili svoje otroke v varstvo in nadzorstvo, so ti otroci prepuščeni samim sebi, izpostavljeni brezdelju, potepanju in kvarnim vplivom vseh vrst. Družba si je za take otroke omislila jasli, vrtnice, popoldansko zaposlitev, športno udejstvovanje in celodnevni šolski pouk.

NEGATIVNE STRANI CELODNEVNEGA POUKA

Celodnevni šolski pouk se zdi na prvi pogled idealna rešitev: otrok je ves dan zaposlen, pod nadzorstvom, v družbi sebi enakih. Toda te prednosti ne odtehtajo drugih negativnih posledic. Celodnevni pouk trga otroke od staršev in razdira družinsko življenje. S starši preneha v glavnem vsaka povezava. Ko se vrne otrok iz šole, povečerja in zapravi še zadnje ure dneva pred televizijskim aparatom. Otroci se prežogaj osamosvoji in postane preuranjeno svobodni v času, ko bi bil najbolj potreben ljubezni in opore staršev.

Tako pridejo starši dosti pred časom ob svoj vpliv. Tudi polnoletnost že pri 18. letu je bolj škodljiva kot koristna. Pretrga se spoštovanje do roditeljev, do vzgojiteljev, do dušnih pastirjev. Mladina noče več sprejemati smernic s strani odraslih, hoče biti kovač lastne usode, pa pri tem spregleda, zakaj pravzaprav živi. Pesnik Gradnik je v zvezi s tem opozoril, da »ni dovolj skrb za vsakdanji kruh, ker človek je telo in duha«.

Seveda bi bila črnogledost glede današnje mladine zgrešena, saj ne ubira vsa zgrešenih potov. Mnogo mladim je polno idealov, človekoljubja, žrtvovanja za druge, poštenih, voljnih dela. Toda kljub vsemu, moramo biti zaskrbljeni in nekaj storiti, da se bodo stvari izboljšale.

ZGRESENE POTEZE

Kot star izkušen šolnik vidim nekatere ponesrečene poteze v zvezi z oblikovanjem mladega rodu. Ena teh je ukinitje podeželskih šol in prevoz mladine v večja središča, kjer se daje osemleten šolski pouk. S tem se nudi mladini morda večjo izobrazbo, a trga se jo od družine, ki je najbolj zdrava celica za njen nadaljnji razvoj.

Druga zgrešena poteza je trgati mladega človeka od naravnega podeželskega v meščansko in industrializirano okolje. Res nudi industrija večje dohodka kot kmetijska dejavnost, toda v industriji zasluženi kruh je nekaj omejenega; traja le do nasičenega trga z izdelki. Nato nastopi brezposelnost in blagostanje premine. Človek bo tudi v bodočnosti odvisen od zemlje in ta mu bo vedno nudila zaposlitev in delo, čeprav v potu svojega obraza.

Z odhodom z rodne grude in opuščanjem obrtniške dejavnosti v domačem kraju postane mlad človek neke vrste izkoreninjenec. V industrijskem okolju se bo dokopal do večjih življenjskih ugodnosti, ki pa ga bodo prej notranje osiromašile kot obogatile.

NEKDANJA IN SEDANJA SOLA

Ce primerjam sedanji šolski ustroj z nekdanjo avstrijsko šolsko zakonodajo, prihajam do zaključka, da je bila stara avstrijska šola bolj naravna in idealna. Tedaj je veljalo načelo: vsako naselje v krogu 3 km imej svojo šolo. Učna moč naj živi na sedežu šole, za kar naj se ji nudi možnost bivanja v tistem kraju. Šolska zgradba naj bo kot cerkev neke vrste središče kraja. Šola imej svoj vrt, drevesnico in kmečko, da se šolarji na njih uvažajo v kmečko dejavnost. Učna moč naj sodeluje z dušnim pastirjem in krajevnimi veljaki; s tem bodo dana jamstva za verski, moralni, kulturni in gospodarski napredek mladega človeka.

Take podeželske šole so imele svoj čas od 50 do 80 šolobveznih otrok od 6. do

14. leta starosti. Seveda so bile večidel enorazrednice. Vzdrževali so jih domači davkoplačevalci. Če bi jih vzdrževala država, kot je to prišlo v navado po prvi svetovni vojni, bi mnoge lahko postale do osemrazrednice.

Toda odhod v industrijo je naše vasi osiromašil otrok. Prenehali so po podeželskih šolskih okrožjih razni večerni poljedelski, gospodinski, obrtniški in tem podobni tečajji, zasebni in na deželno pobudo, ki so bili v navadi pred prvo svetovno vojno. Idealna povezava staršev, duhovščine, učiteljstva, gospodarstvenikov je ustvarjala pogoje za zdravo mladino.

Danes je ta povezava porušena. Skušaja se jo umetno obnoviti z raznimi gospodarskimi, političnimi, šolskimi in farnimi odbori, a vse ostaja neke na površju. Manjka tista idealna povezava med družino, šolo in Cerkvijo. In se zdi, da je ni več moč priklicati v življenje. Naše blagostanje je to prvotno, edino trajno osnovo uničilo in tako drsimo lastni pogubi nasproti.

Kljub močni propagandi, ki dokazuje koristnost združevanja podeželske in meščanske mladine v šolah s celodnevnim poukom, sem še vedno mnenja, da to ni pametno ravnanje in da je na dolgo dobo našemu rodu v škodo. Kdor razbija, že ve, zakaj. Gorski zaselki so že večinoma prazni in življenje v njih umira. Rodovitna zemlja pa se uničuje in le komu v korist?

H. M.

Igra se nadaljuje...

O italijanskem političnem življenju preteklega tedna moremo reči samo, da se igra nadaljuje, da se namreč rešitve problemov odlagajo od danes na jutri. To velja najprej za vlado.

VLADA

Ta je začela razgovore s sindikati in organizacijami industrijcev, da bi se našla kaka sporazumna rešitev gospodarski krizi in z njo združeni inflaciji. Po nekajdnevni razgovorih so pa sporazumno sklenili, da se bodo ti nadaljevali po avgustovskih počitnicah, tj. v septembru. Ali bo tudi inflacija šla na počitnice ali pa bo tudi v avgustu rastla kot vse mesece do sedaj?

KRŠČANSKA DEMOKRACIJA

Podobno igro se gredo krščanski demokrati. Ti so sklicali za konec julija vsedržavni svet stranke, ki naj bi poiskal pota in načine, da se stranka prenove, pomladi in stopi v korak s časom in zahtevami. Toda po štiridnevni razgovorih, poslih in prekinjavah so na koncu sklenili, da tudi oni prepustijo rešitev svoje prenove za čas po počitnicah. Med tem naj posebna komisija, ki jo bodo sestavljali zastopniki stranke in raznih katoli-

ških gibanj ter kulturnih ustanov, pripravi predloge, kako stranko prenoviti, da bo odgovarjala potrebam sedanje italijanske družbe, zlasti še potrebam in zahtevam italijanskih katoličanov. Šele potem, morda v oktobru ali še kasneje, se bo znova zbra vsedržavni svet.

RAZIŠČEVANJE NA GORIŠKEM

Znano je, da se je politični položaj na Goriškem znatno poslabšal po volitvah predsednika Krajevne zdravstvene enote. Izvoljen je bil predstavnik socialno demokratske stranke, in to z odločilnimi glasovi komunistov. S tem je bila nekako razbita obstoječa večina, ki jo sestavljajo kr-

ščanski demokrati, socialni demokrati, socialisti, Slovenska skupnost in republikanci. DC je pri tem zahtevala odstop omenjenega predsednika, ker je imela pripravljenega svojega kandidata. Kasneje pa je večinska stranka naredila korak nazaj in načelno pristala na izvolitev zastopnika PSDI, seveda z novo večino brez komunističnega doprinosu.

Prav pri tem se je sedaj celotna stvar zaustavila in vsaj zaenkrat zašla v slepo ulico. Zadeva sama po sebi ne bi smela predstavljati tako velike ovire za politični okvir v goriški pokrajini, če ne bi šlo tu za ohranitev ali za razbitje obstoječe večine DC, PSDI, PSI, SSk in PRI. Največji problem bi tu predstavljali goriška pokrajina in občinska uprava. Kje najti v primeru odprte krize novo politično večino? S kom se povezati? Bi morda skromne in omejene (na papirju sicer mogoče) večine tudi obstale?

Vsa ta vprašanja dajejo gotovo veliko misliti goriškim političnim silam in nedvomno kvarijo poletne počitnice prizadetim strankinim predstavnikom. Omeniti pa je tu treba še eno stvar: tako na pokrajini kot na občini so svetovalci večine že odobrili proračun za leto 1981, tako da vsaj za to sedaj ni problemov. Pa naprej?

Veliko odvisi od splošnega političnega položaja v državi in vladne stabilnosti. Tudi tu se delno krhajo sile. V vrstah DC je veliko težav in tekem, Spadolinijevi vladi pa vsako toliko grozi zlasti tajnik PSDI Longo, ki ne more požreti odprtega nasprotovanja sedanjega ministrskega pred-

To neenotnost med strankami izrabljajo teroristi, ki postajajo iz dneva v dan bolj nesramni in drzni. Saj vsak dan slišimo o novih ropih, umorih, ugrabitvah. Če damo še radikalce, ki so silno zaskrbljeni za zaprte teroriste, tako da je Pannella šel celo pokušat, kakšno hrano jim dajejo, potem je slika razbite fronte zoper terorizem popolna. Nič čudnega, če ta uspeva in se širi in če je zajel tudi sindikate, kot je zatrdil sindikalist Mattina. Glavni voditelji sindikatov so sicer temu oporekali, a dejstva so, da se je v tovarne vgnezdil strah pred teroristi in da delavci pogosto molčijo ob tem, kar se v velikih tovarnah godi. Strah je pa prvi uspeh za teroriste. Torej tudi teroristična igra se nadaljuje.

To je nujno in naravno tudi zato, ker se dela razlika med terorizmom in terorizmom, med črnim in rdečim terorizmom. To se je pokazalo v Bologni. V tem mestu se je 2. avgusta 1980 zgodil strašni atentat na železniški postaji. Bilo je 85 mrtvih in nad 200 ranjenih. Sum je padel, da so atentat pripravili črni teroristi. Bologna se je tega dogodka hotela spomniti ob prvi obletnici. Toda kako? Tako, da je komunistični občinski odbor zamislil vso spominsko svečanost kot neke vrste sejem sv. Andreja. Trajal je štiri dni ta sejem in so ob njem priredili razne festivale z muziko, konference vseh vrst, povorke vseh barv, govore v vseh jezikih. Vse to se je predsedniku Pertiniju tako za malo zdelo, da je odpovedal svojo uradno udeležbo na proslavi 2. avgusta in je v na pol privatni obliki prišel v Bologno dan prej, položil venec ob spominski plošči, se razgovoril z nekaterimi svojci žrtev in se potem na tiho vrnil v Rim.

Ali je predsednik Sandro Pertini edini pameten in pošten politik v Italiji?

Prihodnji teden naš list ne izide

Zaradi sredpoletnih počitnic in da damo možnost zasluženega oddiha članom našega uredništva in uprave, naš list prihodnji teden, tj. 13. avgusta, ne bo izšel. Bralci in naročniki ga bodo zopet prejeli v četrtek 20. avgusta. Uprava lista bo ostala zaprta od vključno petka 7. avgusta do petka 14. avgusta. Vsem želimo prijetne počitnice in vožnjo brez nezgod, kjerkoli bodo potovali.

sednika vsem pristašem znamenite frama-sonske lože P2 (kamor tudi sam spada...) Morda pa se bo razjasnilo tudi politično obzorje s postopno atmosfersko ohladitvijo, ki bo gotovo prišla vsaj čez dober mesec...

ODPRTA KRIZA NA TRŽASKEM

Medtem pa se kaže kriza v svoji dejanski luči na Tržaškem. Prišlo je že do dveh formalno odločilnih in brezizhodnih aktov. Najprej do odstopa pokrajinskega odbora, ki so ga sestavljale politične sile DC, PSDI, PSI in SSk in nato do izvolitve manjšinskega odbora Liste za Trst, zatem pa še do zavrnitve občinskega proračuna prav tako odbora Liste za Trst. V obeh primerih je že prišel prefekturni komisar, ki je podpisal proračun. Ta akt je le pred-igra za nadaljnje formalne postopke, ki bodo nujno privedli do razpusta obeh izvoljenih svetov in do temu sledečih novih volitev. Te predvidevajo politični opazovalci za prihodnjo pomlad.

Politična slika na Tržaškem je seveda vse bolj zapletena zaradi prisotnosti in sedaj vodilne vloge na tržaški občini in pokrajini Liste za Trst. Ta sicer heterogena politična sila še vedno nastopa v imenu pretiranega municipalizma, politične zaprtosti in nasprotovanja težnjam slovenske narodne skupnosti. V svojih vrstah ima sicer tudi ljudi, ki so različnih mnenj in nazorov: njena poslanka v rimskem parlamentu je lani celo predložila zakonski predlog o zaščiti vseh manjšin v deželi (vključno slovenske), njen evropski parlamentarec in tržaški župan framason Cecovini pa se ne kaže prav nič evropskega in s svojim odborom nasprotuje osnovnim težnjam po slovenski zaščiti!

Pred časom je prišlo več predlogov, naj bi se pogajale politične sile za možne kompromisne rešitve. Pri tem je imela veliko in seveda odločilno vlogo Lista za Trst, ki je na svoji širši skupščini odbila vse možne predloge za kake take rešitve. S tem je v njenih vrstah spet prevladala tista skrajna skupina, ki vidi v zaprtju in svojih izvirnih programskih točkah (avtonomija, nasprotovanje Osimu) edini cilj.

Vse demokratične stranke so sedaj v velikem precepu. Krščanska demokracija, ki je pred leti imela vodilno vlogo v Trstu, kot izgleda nima ne vodilnega kadra ne programskih točk, ki bi jih lahko stavila v ospredje. Laične stranke tudi niso dosti na boljšem. Od opozicijskih strank pa komunisti tudi želijo le v eni ali drugi obliki spet priti na površje.

Politične stranke, med njimi tudi Slovenska skupnost, iščejo zadevnih rešitev na tej zapleteni pokrajinski in občinski ravni. Če prištevamo sem še nabrežinsko občino, je slika popolna. Tudi tu gre za iskanje novega ravnovesja sil. Če rešitve niso vedno idealne, to seveda ne odvisi od politične volje ene stranke, ampak od splošnega okvira, v katerem se giblje vsa upravno-politična stvarnost - devinsko-nabrežinske občine. Na vsak način pa bi moralo priti tudi tu do večjega poguma in politične iniciative.

KAKŠNI BODO ZAKLJUČKI?

To je le nekaj misli in ugotovitev, ki izhajajo iz dejanskega stanja, v katerem se danes znajdejo politične sile v obeh pokrajinah naše dežele. Že prej smo poudarili, da bodo globalne rešitve verjetno veliko zavisele tudi od vsedržavnih premikov. Nujno pa je, da pride kmalu do ureditve bistvenih spornih vprašanj in da se dá nov zagon včasih statičnemu političnemu življenju.

Kot Slovenci moramo biti tu posebej zainteresirani nad čim bolj za nas pozitivno rešitvijo teh kritičnih položajev. Zlasti na Tržaškem, kjer prav Lista za Trst daje vsemu neko brezizhodno lice. Povsod pa moramo bedeti, da se naši osnovni problemi — od globalne zaščite dalje — premikajo v pravi smeri in da zlasti s svojimi samostojnimi političnimi silami znamo kot subjekt aktivno posegati v to zapleteno politično življenje.

Spectator

Sprejem ameriških gostov na goriškem gradu. Predsednik »Korotana« Ivan Hauptman pozdravlja goriškega župana. Ob njem je prevajalec E. Valentincič, na desni odbornika Marija Ferletič in Damjan Paulin

Sv. oče na poti popolnega ozdravljenja

Zdravniki, ki zdravijo sv. očeta, so 1. avgusta izdali novo poročilo, ki pravi, da je Janez Pavel II. popolnoma ozdravel od bolezni virusa, ki ga je napadel. Po šestih tednih so vsi znaki bolezni izginili. Vendar čaka sv. očeta še zadnja operacija, ko mu bodo črevesno-prebavni aparat popolnoma normalizirali. Ko so vprašali dr. Tressalija, kdaj se bo to zgodilo, ni hotel odgovoriti. »Ko bomo operacijo opravili, vam bomo sporočili,« je odgovoril časnikiarjem. To operacijo so zdravniki opravili v sredo 5. t.m. in je povsem uspela. Trajala je eno uro. Menijo, da bo čez kakih deset dni že lahko zapustil kliniko.

Vendar se je Janez Pavel II. telesno in duševno že precej okreplil, kot trdijo zdravniki. Njegovo delo pri vodstvu Cerkve je že intenzivno. Vrstijo se audience raznih škofov in kardinalov. Tako je sprejel novega varšavskega nadškofa Glempa

in krakovskega kardinala Macharskega, dalje nadškofa v Buenos Airesu Aramburja. Kardinal Casaroli je pa tako in tako vsak dan pri njem. Pokazal se je na oknu tudi skupini poljskih skavtov. V nedeljo so romarji na trgu sv. Petra poslušali njegov govor, ki je pa bil še vedno posnet na trak.

Sv. oče se zanima za vse, kar se dogaja po svetu. Tako je po svojem državnem tajniku poslal prisrčno pismo kardinalu Pomi v Bologno ob prvi obletnici strahotnega atentata na bolonjski železniški postaji 2. avgusta 1980. V pismu se spominja žrtev in izraža sožalje vsem svojem žrtev atentata, on sam žrtev nesmiselnega atentata.

Pretekli teden so bili imenovani tudi številni novi škofje. Tudi to je znamenje, da se dejavnost sv. očeta obnavlja.

Nekaj misli kardinala Višinskega

Revija CSEO je zadnji zvezek posvetila spominu kardinala Štefana Višinskega; med drugim objavlja odlomke iz njegovih pridig in pisem. Za danes dve misli:

RAJŠI UMRETI OD LAKOTE

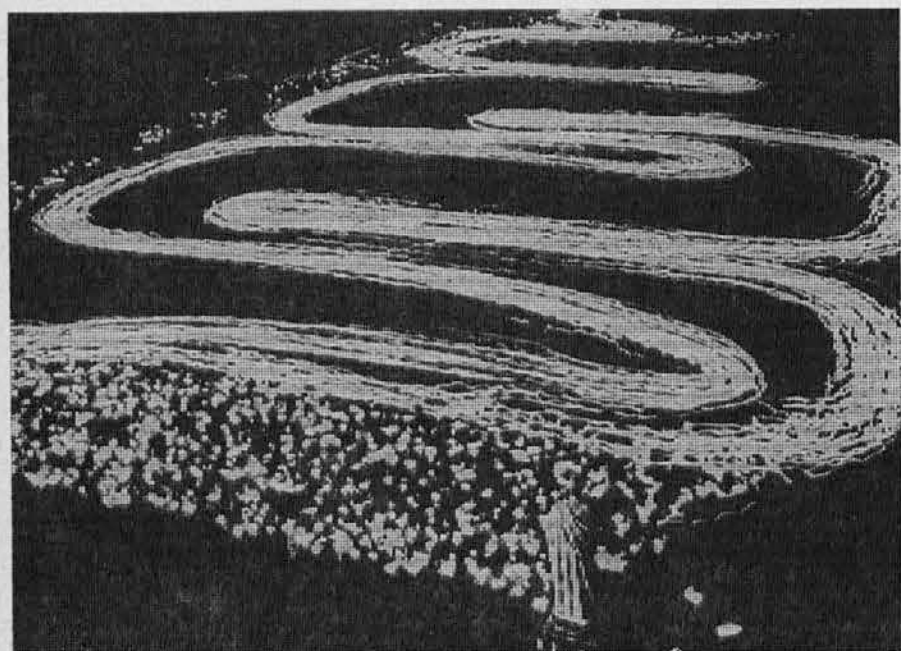
Na veliki četrtek 1949 je pisal duhovnik: »V trdem boju, ki ga zdaj Cerkev bije za očuvanje Kristusovega duha v narodu, je nujna zahteva, če hoče zmagati, da se ohrani notranja edinost hierarhije, trdno zaupanje v vero in v tiste, ki jih je Sv. Duh poklical, da vodijo Cerkev božjo. Moramo zadušiti v sebi skušnjava, da bi se postavili v službo svetni oblasti. Moramo se ubraniti pred skušnjava bizantinizma, češčenja države, jožefinizma, kar bi nas nagibalo, da zaupamo Cezarju bolj kot nesmrtnemu Kralju vekov. Rajši umreti od lakote v predverju Cerkve kot pa deliti oblast z brezbožci.«

ČLOVEČANSKE PRAVICE

Dne 13. januarja 1974 je izjavil: »Res je, da je danes znova živa, posebno v totalitarnih režimih, tako imenovana vsemogočnost države, ki zahteva, da vodi človeka

v vseh razsežnostih življenja, toda je tudi res, da so pravice, ki ne zavisiijo od političnega stanja, temveč izhajajo od Stvarnika, ki je naš Oče. In nobena družba, tudi najmočnejša, ne sme prestopati teh pravic, če noče priti v konflikt z državljani, s človekom in njegovo osebnostjo. Kdor tako dela, resno ogroža samega sebe.

Nekatere teh pravic: Pravica do življenja, pravica do dostojnega življenjskega standarda. Pridružujem še pravico do svobode. Potem pravico do uživanja moralnih in kulturnih vrednot. Te niso nikaka koncesija, ampak so svojiske človeku, v kolikor je razumno bitje. V zvezi s tem je tudi problem verske svobode. Gre za to: Veri človek si ne sme zgraditi neke vrste katakomb, temveč se mora obračati na nebeškega Očeta s pogumom in mu dajati čast ne samo zasebno, ampak tudi javno. Potem pravica do združevanja, da med državljani in višjimi oblastmi ne nastane praznina, puščava. To je potrebno za razvoj človeške osebnosti. Ta se ne formira z organizacijami, ki so vsiljene od zgoraj, temveč s pomočjo združenj, ki jih človek sam svobodno ustanavlja.«

Lurd: večerna procesija z lučkami

UTRIP CERKVE

Dušnopastirsko delo Cerkve v številkah

V Vatikanu so objavili statistične podatke o stanju katoliške Cerkve ob koncu leta 1979. Izidi kažejo naslednje: Vseh krščenih v katoliški Cerkvi je bilo 764 milijonov ali 18% svetovnega prebivalstva. Največji odstotek katoličanov je v Ameriki in sicer je tam 62 katoličanov na 100 prebivalcev. Ta veliki odstotek gre na račun Južne Amerike, kjer so skoraj vsi prebivalci vsaj krščeni. V Evropi pride 39 krščenih na 100 prebivalcev.

Vseh škofij je bilo 2.439, škofov pa 3.775. Škofov je več kot škofij, ker večje škofije imajo tudi pomožne škofo. Duhovnikov je bilo 416.000, diakonov 6.600, redovnih bratov 73.800 ter redovnic 974.000. Nad polovico duhovnikov in redovnikov živi in deluje v Evropi.

Statistike povedo, da je leta 1979 bilo 5.997 novih mašniških posvečenj, 81 več kot leto prej. Od 1973 so prvič zabeležili porast duhovniških posvečenj; porast pa je šel na račun misijonskih dežel in ne Evrope. Krepko se je povečalo število bogoslovcev in sicer od 62.670 leta 1978 na 64.989 leta 1979. Porast so ugotovili v Av-

striji, Veliki Britaniji, ZR Nemčiji, Španiji, na Češkoslovaškem in na Poljskem. Zmanjšalo se je pa število bogoslovcev v Jugoslaviji, Švici, Italiji in na Irskem. Prihodnji statistični podatki bodo zato gotovo pokazali porast duhovniških poklicev.

Kjer je kritika izdajstvo

V Pragi so v torek 28. julija obsodili na sedem let in pol ječe češkega disidenta Rudolfa Battkeja. Obsojeni Battke je leta 1977 podpisal Listino 77, poleg tega je vodil odbor za uveljavitev človeških pravic. Sodna razprava je trajala dva dni in so smeli biti prisotni samo njegovi najbližji sorodniki. Časnikarji in drugi, ki so prosili, da bi smeli biti pri razpravi, so bili zavrnjeni. Tako je tam, kjer je kritika oblasti izdajstvo.

Dva milijona izvodov sv. pisma

Tudi v Italiji pripravljajo ekumensko izdajo sv. pisma. Gre za prevod, ki ga skupno pripravljajo katoličani in protestantje. Novo zavezo so že izdali skupno ABU (protestantje) in LDC (katoličani). Do sedaj so prodali že dva milijona izvodov. V pripravi je prevod stare zaveze, pri katerem dela pet skupin prevajalcev. Delo bi inoralo biti končano leta 1984, ko naj bi izšlo tudi ekumensko sv. pismo stare zaveze v italijanskem prevodu.

VINKO BELIČIČ:

Leto borove grizlice

Ko mi je prva oseba govorila o novi Beličičevi knjigi, mi je rekla: »Glejte, da boste o knjigi trdo zapisali, ker kritizira duhovnike.«

Zaradi tega opozorila sem s še večjo radovednostjo iskal knjigo v Gorici in v Trstu, pa je nisem našel; prinesla mi jo je šele oseba, ki je bila navzoča na kulturnem večeru, ko je prof. Rebula knjigo predstavil. Knjigo sem prebral, a ne morem ustreči prejetemu nasvetu, kajti knjiga »Leto borove grizlice« je imenitna v vsakem oziru.

Predvsem moram pohvaliti njen jezik. Ta je tako pristno slovenski in domač, da bi kaka slika iz te knjige lahko prišla v šolsko antologijo kot zgled pristne in poštene slovenščine iz leta 1981. Vinko Beličič ima smisel za čistost jezika prirojen. Poleg tega se vidi tudi, da profesor Beličič lepoto jezika goji; ni mu vseeno, kakšno besedo rabi in kako jo zastavi; tudi ne, kako zapoje stavek. Ne vem, kdaj sem bral knjigo kakega sodobnega pisatelja, ki bi mu slovenščina tako zvenela kot zveni Beličiču v tej njegovi knjigi. V njej tudi zlepa ne najdeš tuje besede. Iz knjige je razbrati, kako se da v slovenščini vsaka misel jasno in prijetno povedati. Seveda če slovenščino poznaš in ne ravnaš z njo kot številni sodobni pisatelji in pisci, ki jo čeprav in polnijo s pavovim perjem potrebnih in nepotrebnih tujih besed.

Vinko Beličič je izpovedni lirik. O tem pričajo vse njegove dosedanje knjige v verzih in v prozi. Tudi »Borova grizlica« ni izjema. V njej je zbral 20 sličic iz svojega življenja, ki je življenje profesorja na višjih srednjih šolah, v krogu dijakov, profesorjev, prijateljev in družine. To je Beličičev svet. Temu svetu je dodati kraško gmajno, ki jo tudi v tej knjigi lirčno opisuje, kot bi bila del njega samega. Vinko Beličič ni prvi, ki je odkril lepoto kraške narave, je pa gotovo tisti, ki se ob njej v svojih knjigah najbolj ustavlja ob vseh letnih časih. Pozna vse njene skrivnosti, vse njene krasote ob vsakem vremenu. Zmeraj najde v njej kaj lepega.

Na življenje v šoli in v družbi gleda s kritičnim očesom. Tudi prijatelji ne uidejo njegovi kritiki, če se ne ujemajo z njegovimi pogledi in sodbami. Tako prijatelj Erman (pok. Jože Peterlin), ki je ob materini smrti šel v Slovenijo, od koder se je po vojni umaknil. Vendar ostaneta prijatelja. »Erman se nasmehne s svojimi lepimi rjavimi očmi, ki znajo izravnati vsako napetost in jih nikdar za dolgo ne ostekleni jeza,« pravi o tem svojem prijatelju. Drugi predmet njegovega zanimanja so kolegi profesorji na šoli. Pozna njihove majhne in večje napake. Težave ima z dijaki, ki so zasedli šolo, vendar jim ne zameri, jih ne obsoja. Ko opiše stanje na šoli po končani zasedbi, zaključuje: »Materialno škodo bo oblast popravila pač iz

davkov. Bolj me skrbi moralna škoda. Na mlade duše so se ulegle saje in naše deio bo odslej težje. Strah me je trenutka, ko se bom spet srečal z njimi: z znanimi obrazi, pa z zastrupljenimi srci.«

Poleg Ermana (J. Peterlina) srečamo v knjigi še druge njegove prijatelje, sedaj pokojne, kateheta dr. Vrečarja, pisatelja Metoda Turnška (Vorina) in pa Majnika, ki je umrl v Ameriki (ne vem, kdo bi to bil).

Vinko Beličič veliko razmišlja o sebi in drugih, o času in razmerah, v katerih je živel. Z mnogočem se ne strinja. In to pove. Tudi o razmerah v povojni Sloveniji, o Edvardu Kocbeku, o razmerah na Tržaškem. V zadnji črtici pravi o ženi: »Ne grebe po sebi kot njen mož.« Seveda ni rečeno, da ima v vsem prav.

Ali vendar ima knjiga optimističen, rek bi simboličen zaključek: Zlo na svetu ne bo zmagovalo! Svojo zgodbo o borovi grizlici zaključuje takole: »Z lastnimi rokami je uničeval ličinke, ki so napadle bore, vsaj deset mladih borov bi bil rad ubranil. Ni mu uspelo. Tudi zima ni uničila mrčesa.« Potem pa zaključuje: »Poplava borove grizlice je minila, kot da bi jo bila slana pobrala. Zaman bi še kje iskal kako ličinko. Prišlo je po dvajsetih letih in ugonobilo prenekateri bor — a zdaj bo dvajset let zopet mir, mladi bori bodo sproščeno rasli...«

Proti zlu se boriš navidez zaman, a pride dan, ko zlo izgine. V ta dan upam s pisateljem Vinkom Beličičem.

Tistemu prijatelju pa, ki mi je svetoval, naj »trdo« primemo V. Beličiča, povem, da težko kdo tako obzirno piše o duhovnikih kot ravno Beličič. Kadar pa pogrešimo, je prav, da to pove.

Knjigo je izdala in založila Mohorjeva družba v Celovcu.

(r+r)

Večobrazne dejavnosti rastejo

Dežela Tridentinska-Južna Tirolska je izpeljala popis dejavnosti na svojem področju. Ugotovili so, da število večobrazne dejavnosti narašča. To se pravi, da je vedno več ljudi, ki so zaposleni v industriji, obrti ali kaki terciarni dejavnosti, a ob prostem času obdelujejo tudi kos zemlje. Ta pojav je presenetil ekonomiste, ki so bili prepričani, da bodo ljudje ostali samo pri eni dejavnosti. Ljudje na podeželju in zlasti v hribovitih krajih še vedno čutijo navezanost na zemljo, poleg tega jim je zemlja vir dodatnega zaslužka in pa zadnja rezerva v primeru brezposelnosti, ki ni tako daleč od nas.

Mislmo, da bi se tudi naši mladi morali vrniti k zemlji in obdelovati njive in vinograde, ki jih še imajo. Zemlja je res zadnja »rezerva«, ki je ne kaže nespametno zavreči. V Sloveniji je to »vračanje k zemlji« zelo vidno.

Črniška kronika

POLETJE 1941

Poletje pred 40 leti je bilo v naši deželi razmeroma mirno. Zato tudi dekan Novak v svoji kroniki ne beleži kakih posebnih dogodkov. Zanima ga vreme, toži o težavah s preskrbo in bežno omenja vojne dogodke po svetu.

VREME

»Kaj takega se v avgustu redko zgodi. Mráz imamo namesto vročine in nocoj (6. avgusta) smo imeli v cerkvi prošnje za lepo suho vreme. Pred hišo sem nameril komaj 14° C; ves dan se ulivajo plove in veje mrzel veter. Toča nam je letos potolkla Gojače, deloma tudi Malovše in Ravne, tudi črniškim bregovom ni prižansla.«

Pozneje pa poroča, da je bilo vreme zelo lepo in toplo v septembru in oktobru, tako da je grozdje kljub mrzlemu poletju ugodno dozorelo, le malo ga je bilo zaradi toče.

DUHOVNE VAJE

V septembru poroča, da so slovenski duhovniki imeli v Iki ob Kvarnerskem zaliv duhovne vaje. Vodil jih je štajerski duhovnik dr. Stanko Cajnkari, ki se je pred Nemci umaknil v Istro. Udeležilo se je duhovnih vaj 80 duhovnikov, tako da so morali prenočevati v dveh hotelih. Ker so pa ti med vojno bili prazni, ni bilo težko dobiti prenočišča.

TEŽAVE S PRESKRBO

»Manjka vsega vedno bolj. Sveč se ne more več kupiti, zato moramo varčevati pri službi božji; namesto olja sveti v večni

luči električna žarnica. Obleka in obuvalo je neznansko drago; hrana je le na živilske nakaznice, a je je le toliko, da se za silo izhaja, le zabele je vedno manj. Ljudje so začeli rediti mnogo perutnine, tudi gosi je videti po dvoriščih. Redijo jih tudi zato, da jih opitajo in dobijo kaj masti za zabelo. Ob bolj slovesnih prilikah pa pride na mizo tudi nekaj mesa, saj mesarji tako in tako ne smejo klati živine, ampak le kadar jim oblast odkaže kako živinčce za zakol.«

VOJNI DOGODKI

V Črniče so vesti o dogodkih po raznih svetovnih bojiščih prihajale preko radijskih poročil in časopisov. Neposredno se vojna naših krajev tisto poletje ni dotikala. Zato poroča dekan Novak, kar je slišal: Med Nemci in Rusi divjajo boji kar naprej, piše v avgustu. Okrog tri milijone vojakov znašajo dosedanje izgube na obeh straneh, kar mrtvih, ranjenih in ujetih.

V septembru beleži, da nemška vojska neubranljivo prodira v notranjost Sovjetske zveze: padel je Kijev, Leningrad je oblegan, Odesa vzeta, v sredini fronte prodirajo Nemci proti Moskvi. Pri tem pripominja: »Zdi se, da je Nemec neizčrpen, vojaki so po samih zmagah elektrizirani, vodstvo imajo zelo spretno, vse je motorizirano — in tako val prodira vedno globlje v Rusijo. Tudi vsi nemški zavezniški poslali po nekaj divizij na to vzhodno fronto. Drugod boji le bolj počivajo razen na Atlantiku, kjer nemške podmornice Angležem potapljaajo ladje. Amerika zalaga Anglijo in sedaj tudi Rusijo z orožjem.«

Kajenje, alkohol in spol kot vzroki rakastih obolenj!

Nismo gotovi, da bo zdravniška veda v bližnji bodočnosti odkrila nova sredstva proti rakastim obolenjem; našel bom zato nekaj praktičnih sredstev, ki lahko preprečijo rak.

Po ugotovitvah Action on Smoking and Health je dr. Doll dokazal, da kajenje povzroči okrog 30% smrti za rakom. In to ne samo na pljučih, ampak tudi na ustnici, požiralniku, glasilkah in celo na mehurju, pankreasu in ledvicah. Pri moških se je umrljivost povečala od 498 na milijon leta 1951 na 1.119 na milijon leta 1978. Pri ženskah se je umrljivost v enakem obdobju povečala od 87 na 301 na milijon.

Umrljivost za pljučnim rakom je odvisna od števila pokajenih cigaret in od življenjske dobe, ko je nekdo začel kaditi; tveganje se zmanjša, če kadimo cigarete s filtrom, cigare ali pipo.

Alkohol pri močnem kadilcu pospeši pričetek rakaste novotvorbe.

Cilj nas zdravnikov je, da s pravilnim in kapilarnim poukom uspemo pri ljudeh vzbujati pozornost, da pride do zmanjšanja kajenja. Če pa tega ne bi zmogli, povejmo, kakšne cigarete vsebujejo manj katrana, koliko cigaret se dnevno lahko pokadi itd.

V Angliji, ZDA in drugih državah obstajajo organizacije, ki letno prirejajo publicistično kampanjo proti kajenju. V mnogih izmed teh držav se sedaj ne kad več v kinematografih, gledališčih, bolnišnicah itd.

Družinski zdravnik s pravilnim poukom o nevarnosti kajenja veliko pripomore k zmanjšanju le-tega: tudi do 500.000 ljudi je opustilo kajenje po takih strogih priporočilih.

ALKOHOL

Čisti alkohol ni rakastogen faktor, vendar lahko veliko pripomore, da drugi dejavniki lažje pričnejo svoje anaplastično delovanje v posameznih organih. Pri raku glasilk, požiralnika in faringa smo ugotovili, da alkohol in kajenje sinergično delujeta. Človek, ki spi 7 »štampejnov« žganja in pokadi preko 20 cigaret na dan, tvega 45 krat več, da postane žrtev raka kot oni, ki zaužije polovično dozo. Zavedajmo se tega!

JESTVINE

Rakasta obolenja na želodcu in prebavnih povzročajo preko 40.000 smrtnih primerov letno po mnenju A Surgeon General Report of U.S. Department of Health, Education and Welfare.

Dodajanje raznih barvnih, ohranjevalnih, oslajevalnih in hormonskih pripomočkov k hrani je danes strogo kontrolirano. Ako na etiketah raznih mesnih izdelkov ni jasno to napisano, ne kupujmo jih!

Prekomerno uživanje mesa, maščob in karbohidratov povzroča pričetek rakaste obolenja na prebavnem sistemu.

Ves ta študij jasno kaže, kako dieta lahko povzroča nastanek raka, čeprav pravega in pravega mehanizma ne poznamo.

SEKS ALI SPOL

Rak cervixa pri ženskah: 3 ženske na milijon med 20 in 24 leti, 31 med 34 in 35 leti, 141 med 35 in 75 leti umre zaradi tega raka. Več ga najdemo pri poročenih ženskah, pri nosečih, tistih, ki imajo več spolnih partnerjev in tistih, ki so začele že v zgodnji mladosti s spolnim obnevanjem. Creening ali topična kontrola, ki je uvedena v mnogih državah, pomaga, da imamo tudi do 40% manj smrti zaradi tega raka. Vendar svobodnejša kultura spolnih odnosov in pilula povečajo število primerov te bolezni.

Vzemimo si k srcu vse te pripomočke, ki nam jih nudi medicina.

Dr. A. K., Trst

Sindikati izgublajo zaupanje

Ne samo politične stranke, tudi sindikati izgublajo zaupanje pri poštenih delavcih. Brali smo: »Pišemo v imenu delavcev neke tovarne v Milanu, ker smo naveličani zaradi pogojev, v katerih moramo delati. Pet naših tovarišev namreč neprestano sabotira delo. Vodstvo tovarne jim je celo ponudilo celotno plačo, če jih ne bo v tovarno, toda zaman. Mi bi radi pošteno delali, ker je to naša dolžnost in ker ne maramo, da bi podjetje zašlo v krizo in bi morali tovarno zapreti. Naveličani smo tudi sindikatov, posebno še CGIL, ki ščiti lenuhe in ne delavcev.«

Ali se ni nekaj podobnega zgodilo v Sovodnjah, da je zaradi nemarnosti na delu moral gospodar tovarno zapreti? Samo državna podjetja lahko redijo lenuhe, ker jih plačujejo z našimi davki; privatnik tega ne more.

Skavtski tabori

Julij in avgust sta običajno za skavte in skavtine meseca, ko končno — po tedenskih sestankih, izletih in drugih dejavnostih — pride na vrsto najbolj priljubljena skavska pobuda, poletni tabor, ki že od nekdaj velja za »višek skavtskega življenja«. To je priložnost za skupno bivanje številne prisotnosti na taboru, ker se tako ustvari lepša skupnost. Srednja veja — izvidniki in vodnice — je pripravila tri tabore.

Tržaški skavti in skavtine so se letos odločili za kar šest taborov, ker so izkušnje pokazale, da bolje uspejo manj številne prisotnosti na taboru, ker se tako ustvari lepša skupnost. Srednja veja — izvidniki in vodnice — je pripravila tri tabore.

Na koncu doline Lepene pod Krnom se je 20. julija začel tabor za skupine iz Devina, Mavhinj, Sv. Križa, Mačkolj in Boljunca. Stirje »vodi« skupno z vodstvom, ki ga je povezoval načelnik Marko Tavčar, so obsegali 35 članov in članic. Duhovni vodja je bil g. Franc Vončina.

Pri vasi Plužna nedaleč ob Bovca sta bila v razdalji petih minut hoje dva tržaška tabora. 18. julija se je začel tabor 60 fantov in deklet od Sv. Jakoba, iz Škednja, Rojana in od Sv. Ivana. Prisotnih je

bilo sedem vodov. Taborna načelnica je bila Eva Fičur, duhovni vodja pa g. Ivo Miklavc. Ta tabor se je končal prav tako 3. avgusta.

Drugi tabor pri Plužni, kjer je sedem vodov in 50 fantov in deklet, pa traja od 24. julija do 10. avgusta. Načelnik je Kazimir Majakovski, duhovni vodja pa g. Tone Bedenčič. Skavti prihajajo s Proseka, Kontovela, Opčin in Repentabara.

Najmlajši člani in članice — volčiči in verice — imajo dva svoja tabora, ki sta drug ob drugem v dolini Lepene od 3. do 13. avgusta. V dolini Lepene bo tudi tabor za starejše skavte, ki se bo začel 10. avgusta. To je letošnja novost za tržaške skavte in skavtine. Tabor bo namreč imel potovalni značaj, saj se bodo udeleženci pomikali po gorah južno od Bohinjskega jezera pa tja do Lepene. Vmes bo priložnost za predavanja in razgovore.

Če se poleg tega omeni, da se je v nedeljo 26. julija začelo taborjenje slovenskih skavtov in skavtin iz Gorice in da so od 17. do 28. julija taborili pri Globasnici koroški skavti in skavtine (kakih 40), potem je razvidno, kakšen pomen je dobilo skavtsko gibanje med zamejsko mladino in koliko naporov posvečajo skavtski vzgojitelji svojemu delu.

tržaške novice

Sempolaj in Slivno

Kot že javljeno je v nedeljo 26. julija ob 10. uri prišel v Sempolaj goriški g. nadškof Peter Cocolin in umestil novega župnika Franca Svaro, ko mu je izročil štolo in križ. Deklica v narodni noši je nato pozdravila novega župnika in mu podarila šopek cvetja. Novi župnik se ji je ganjen zahvalil in nato daroval prvo sv. mašo za župljane. Po evangeliju je govoril g. nadškof in se je najprej zahvalil g. Stan-ku Žerjalu za več kot desetletni trud v župniji in nato predstavil novega dušnega pastirja, ki ga starejši farani že poznajo, in mu želel uspeha v novem in težkem delu v Sempolajski župniji.

Sempolajska župnija po številu duš ni velika, obsega pa več zaselkov in sicer Sempolaj, Praprot, Trnovco, Prečnik in Slivno. V Slivnem je podružna cerkev, kjer se je prav ta dan obhajal praznik zavetnice sv. Marije Magdalene s slovesno peto mašo, ki jo je daroval sam g. nadškof ob somaševanju novega župnika. Slovesno pritrkovanje je sprejelo g. nadškofa in novega župnika.

Že dolgo ni bilo na praznik sv. Marije Magdalene v cerkvi v Slivnem tako velikega števila ljudi. Pevci, četudi maloštevilni, so se dobro izkazali, ker so z občutkom peli vse pesmi, zlasti Filejevo »Kdaj, o Jezus, te pričakam«. (Gospod Filej, ko je bil župnik v Mavhinjah, je večkrat praznoval sv. Magdaleno v Slivnem). Gospod nadškof se je zadržal v Slivnem še pozno popoldne.

Omeniti je tudi treba, da sta bili obe cerkvi za to priložnost okrašeni, posebno oltarji. V Slivnem smo celo prvič imeli novi oltar obrnjen proti ljudstvu. Zahvala naj gre vsem, zlasti organistu Hermanu Antoniču, ki je nadomestil domače zadržane organiste. - M. T.

Umrl je ravnatelj Tržaške kreditne banke

V petek 31. julija je nenadoma zaradi srčne kapi umrl na Opčinah dr. Zarko Simončič, ravnatelj slovenske Tržaške kreditne banke. Dopoldne je bil še v uradu, popoldne pa je nenadoma omahnil v smrt.

Pokojni Zarko Simončič je bil domačin z Opčin, kjer se je rodil v družini domačega gostilničarja leta 1919. Šolo je dovršil v Trstu, kjer je dokončal tudi pravno fakulteto. Med vojno je bil v »posebnih bataljonih«. Ko se je zaradi bolezni vrnil domov, se je vključil v partizanstvo. Po vojni je opravljal razne politične in gospodarske funkcije. Leta 1961 je postal ravnatelj Tržaške kreditne banke in ostal na tem mestu do svoje prezgodnje smrti. Pod njegovim vodstvom se je tržaška slovenska banka lepo uveljavila in razvila. V dobro mu smemo tudi šteti, da ni bil ideološko zaprt človek, ki bi klientelo diskriminiral. Postregel je vsakomur in do vseh imel prijateljske odnose. Na svojem področju je bil velik strokovnjak in ga bo zato tržaško in sploh slovensko gospodarstvo v zamejstvu zelo pogrešalo.

Družini naše sožalje.

Repentabor

Romarski shod 15. avgusta. Ze stoletja sprejema Repentabor na praznik Marije Vnebovzete v zavetje svojih zidov Marijine častilce iz vseh koncev Tržaškega. Tudi letos bodo romarji lahko častili svojo nebeško Mater preko celega dne.

Dve slovesnosti bosta še posebej izstopali.

pali. Ob 10. uri bo slovesno mašo vodil tržaški škof Bellomi. Romarji so vabljeni, da se udeležijo te svete maše v čim večjem številu.

Popoldanska pobožnost se bo začela ob 17. uri z mašo, nagovorom in se zaključila s petimi litanijami Matere božje.

Ves dan bo tudi priložnost za spoved. Poleg dveh osrednjih pobožnosti bosta še dve sveti maši z ljudskim petjem in to ena ob 8. uri in druga ob 11.30.

Kot vsako leto bo preskrbljeno tudi za okrepčilo in osvežilo.

Promocija

Na medicinski fakulteti v Trstu je promoviral Ivo Petkovšek. Domača verska skupnost v Podlonjeru mu iskreno čestita.

Čestitke

Svojim pevcem Damjani Kralj, Nadji Tretjak in Vladimiru Kosmaču k uspešno opravljeni maturi iskreno čestita cerkveni zbor iz Sv. Križa pri Trstu.

Dr. Marko Jevnikar je 28. julija z odliko dosegel specializacijo iz hematologije na tržaški univerzi. Čestitamo!

Namerna pozaba

Neki bralec se v dnevniku »Avvenire« pritožuje, da je državna televizija tako malo pozornosti posvetila evharističnemu kongresu v Lurdu. Ko bi papež ne bil imel svojega nagovora, bi najbrž za evharistični kongres niti ne vedeli iz radijskih in televizijskih poročil. Podobno je bilo tudi z dnevniki; vse drugo jim je bilo važnejše kot kongres v Lurdu. To velja tudi za oba dnevnika v Trstu: ne slovenski ne italijanski nista o kongresu nič poročala.

Za televizijske oddaje v slovenščini

Deželno tajništvo Slovenske skupnosti sporoča, da je njen deželni svetovalec in tajnik dr. Drago Štoka poslal ministrskega predsednika Spadoliniju ter predsedniku RAI Zavoliju brzojavko, v kateri se zavzema, ob bližnjem podpisu konvencije med vlado in RAI, za takojšnjo uvedbo televizijske oddaje v slovenskem jeziku.

Med revijami

»Zaliva«. V Trstu je izšla nova številka Zaliva in sicer 1/2 štev. 1981. Vsebinsko je kakor zmeraj zanimiva, ker Zaliv ostaja zvest sam sebi, da je svobodna tribuna Med sodelavci so: A. Rebuta, V. Blažič, M. Kostnapfel, L. Sienčnik in še drugi ter seveda urednik Boris Pahor. Na žalost je na strani 107 sporočilo urednika, da bo Zaliv kot redna revija izšel samo še enkrat. Pozneje da bo izhajal le občasno. Škoda!

KATOLIŠKI GLAS list za kritične bralce

Naš praznik v Koludrovici

Tudi letos bo krajevna sekcija Slovenske skupnosti priredila praznik v zgošči občini in sicer v soboto 8., v nedeljo 9. in v ponedeljek 10. avgusta. Praznik bo na odprtem v ogradi obdani z visokimi hrasti v Koludrovici. Prostor je dal na razpolago Just Vodopivec.

Sobota 8. avgusta: ob 15. uri bo tekma v briškoli, zvečer ples ob zvokih ansambla »Lojze Furlan«.

Nedelja 9. avgusta: ob 15. uri otvoritev kioskov, ob 16. uri kulturni program z nastopom godbe s Proseka, moškega pevskega zbora iz Divače in gledališkega igralca Staneta Raztresena. Sledita govora občinskega svetovaleca Jožka Grudna in deželnega poslanca Draga Štoke. V večernih urah ples ob zvokih ansambla »Igo Radovič«.

Ponedeljek 10. avgusta: ob 17. uri otvoritev kioskov, zvečer ples, igral bo ansambel »Lojze Furlan«.

Vse tri dni bo izdatno poskrbljeno za jedačo in pijačo.

Kriza zakramenta sv. birme

Dr. Lojze Škerl se vprašuje, kje so otroci ob nedeljah, ker jih ni k nedeljski maši. Škof v Spoletu O. P. Alberti se pa v pastirskem pismu vprašuje, kaj je z zakramentom sv. birme. »Priznanje je grenko, toda potrebno je imeti pogum in priznati, da je kriza zakramenta sv. birme, kot tudi ostalih zakramentov, povezana z zgolj pobožnim gledanjem na krščansko vero. To gledanje je na drugi strani pogojeno s pomanjkanjem osebnega pristanka na vero in z izginjanjem v številnih kristjanih zavesti, da pripadajo cerkveni občestvu in da so poklicani k pričevanju evangelija.«

Da je birma kot taka zašla v krizo tudi pri naših slovenskih kristjanih, je dejstvo, ki ga lahko potrdijo vsi dušni pastirji. Ta kriza pa ni v tem, da bi otroci ne hodili k nauku za birmo, da bi ne delali tega, kar katehet pri pripravi zahteva. Tudi starši birmancev skoro vedno sodelujejo pri pripravi na birmo. Prejem tega zakramenta je danes povsod slovesen, zbran, pri polni cerkvi. Tudi sodelovanje je v redu. Toda po birmi se začne »kriza«, namreč birmanci in njihovi starši pozabijo, da se z birmo začnejo polnoletnost.

To bi se moralo kazati najprej pri

obisku nedeljske maše. Vendar vprašajte katerega koli župnika, kako je z obiskom nedeljske maše letošnjih birmancev, in vam bo povedal, da jih polovica ali še več ne obiskuje več maše. Poznam župnijo, kjer od šestih letošnjih birmancev redno hodita k nedeljski maši le dva. Dveh pa od birmo sploh ni bilo več v cerkev.

To so dejstva. Ob teh dejstvih se duhovniki vprašujemo, kaj še pomeni danes birma. Ali je to le obred, ki ga nekateri zahtevajo zaradi sosedov, zaradi navade in da ne bo pozneje kakih sitnosti pred poroko? Ali je birma le še priložnost za obilno večerjo in za bogate darove botrov birmancem? Vprašujemo se in se čudimo, kakó da sveta birma, ki naj bi pomenila polnoletnost kristjana, pomeni velikokrat prekinitev z nedeljsko mašo in s prejemom sv. zakramentov. Ali bi ne bilo boljše, da bi starši in birmanci prej premislili, ali hočejo ostati kristjani, in če te volje ni, da bi sploh ne šli k birmi? Eno nedoslednost manj bi zagrešili v življenju.

K. H.

★
Ko bi vsi glasbeniki želeli igrati prvo violino, bi bilo nemogoče sestaviti orkester. (Robert Schumann)

Francé Dollnar, Rim

Cirilmetodijska okrožnica
Leona XIII. (1880)

(5)

Zahvalno romanje katoliških
Slovencev leta 1881 v Rim

Prve dni junija 1880 se je v Rimu vedelo za odločitev o prazniku slovenskih apostolov že izven zidov Vatikana. Avstrijski poslanec Paar je 11. junija poročal svojem načelniku na Ballplatzu, kar mu je povedal njegov monsinjorski zaupnik v Vatikanu: »V zadnjem času sv. oče posebej posebno pažnjo katoliški Cerkev v južnoslovenskih pokrajinah. To vprav pomaljšajo se zanimanje sv. očeta se bo kmalu izrazilo v slovesnem dejanju, ko se bo doslej samo v slovenskih škofijah obhajani praznik sv. Cirila in Metoda razglasil za notranji cerkveni praznik v celnem katoliškem krščanstvu.« Paar že ve, na kakšni stopnji se nahaja izdelava te

ga akta: »Zadevni breve je po naročilu papeževem izdelal kardinal Bartolini in 6. v tem mesecu je bil osnutel predložiti Njegovi Svetosti.« pa tudi kakšen pomen je aktu treba pripisovati: »Kakor se mi je zagotavljalo, je v tem aktu treba gledati izraz velike naklonjenosti do Slovancev in bo najbrž v duhovskih krogih povsod vzbudil veliko pozornost.«

SLOVANSKA ENCIKLIKA

Slovansko encikliko je Leon XIII. izdal 30. oktobra 1880, v tretjem letu papeževanja. Po prvih besedah se okrožnica imenuje »Grande munus«. Veliko dolžno opravilo, velika naloga, ki jo Leon ima v mislih, je dolžnost rimskih papežev, skrbeti za razširjenje evangelija; kakor so to pa peči izpolnjevali, ko so drugim evropskim narodom pošiljali oznanjevalce vere, tako so jo vršili tudi takrat, ko so »svetima možema Cirilu in Metodu podelili oblast, da naj apostolsko opravilo prevzameta pri slovanskih narodih;« po njunih stano-

vitnih in velikih prizadevanjih« so ti »zagledali luč evangelija« in bili privedeni h kulturi in civilizaciji.

V uvodnem delu svojih enciklik Leon XIII. redoma po poudarku poslanstva Cerkev na kratko povzema poprejšnje ukrepe, ki jih je Sv. Sedež že storil na temo, katero zadevna okrožnica obravnava; tako tudi »Grande munus« pokliče v spomin, kako je rimska Cerkev Cirila in Metoda, »ki ju vse slovanske dežele od nekdaj nikoli niso nehale slaviti«, vedno »čislala in častila«. Zato je Pij IX. leta 1863 Cehom, Moravcem in Hrvatom za praznovanje godu sv. bratov določil 5. julij. Na prvem vatikanskem koncilu je veliko koncilskih očetov prosilo, »naj bi se njuno obhajanje in stalni god razširilo na vso Cerkev;« ker pa je zadeva doslej ostala nerešena, jo Leon XIII., kateri je tudi sicer v svojem pontifikatu uresničeval misli in predloge, ki jih koncil ni izvršil, sedaj hoče rešiti.

Ob tem tradicijskem razlogu je na Leona

deloval, kakor sam pove, še nagib aktualne potrebe. Po papeževi sodbi je namreč nastopil pravi moment (opportunus locus), da pomaga slovanskim narodom s tem, da se »širi in množi češčenje tako svetih mož, ki sta nekdaj slovanske rodove klical k zveličanju in jih bosta tudi sedaj z nebeskim varstvom močno branila«, ko so se »po slovanskih pokrajinah v časovni menjavi dogodkov spremenile državne razmere.«

»Da se pa še bolj očitno pokaže, kakšna sta moža, ki ju stavi katoliškemu svetu za češčenje in obhajanje pred oči«, Leon nato v poglavitnem in najdaljšem delu enciklike opisuje življenje in delovanje svetih slovanskih apostolov in njuno zvezo z apostolskim rimskim sedežem. Poudarja, da je k njunemu uspehu med Moravani »nemalo pomoglo znanje slovanskega jezika« in njuno slovstveno delovanje, »iz tega vzroka se po pravici cenita za začetnika slovanskega jezika«. Na potu na Moravsko naj bi sveta brata oznanjevala evangelij

med Bolgari; potem Leon Metodu pripisuje delovanje med Liburjani (Hrvaško Primorje) in Srbi, med slovenskimi Panonci, »katerih poglavarja, Koclja po imenu, je v katoliški veri podučil in v dolžnosti potrdil«, med Dalmatinci in med slovenskimi Korotanci, med katerimi je veliko delal, da bi jih pripeljal k spoznanju in češčenju pravega Boga. Izrecno ne omenja Metodovega jetništva pri Nemcih, pove le, da je moral »prenašati zavidnost zlovoljnecov«. Pred smrtjo naj bi Metod ne deloval samo med Čehi, temveč tudi med Poljaki; »ko je prišel v srednjo Galicijo, je v Lvovu ustanovil škofijski sedež«, »od tod se je, po nekaterih izročilih, obrnil prav v Moskvo in postavil kijevski škofijski sedež«. Leonovi podatki izvirajo iz očitne težnje pritegniti v področje naravnostnega apostolata Cirila in Metoda prav vse slovanske narode; tako ravnanje mu je olajšala večkratna negotovost tedanjega slovanskega zgodovinopisja.

(Se nadaljuje)

Poštene besede goriškega župana

Za ljubljanski radio je goriški župan dr. A. Scarano dal pošteno izjavo, ki je prav, da jo poznamo tudi v zamejstvu:

Goriška pokrajina je zmeraj imela tesne stike s Soško in Vipavsko dolino. Zgodovina tega mesta je zato odražala in izražala to funkcijo. Če bi sedanjo politično mejo med državama določili na primer pred sto ali dve sto leti, ki bi Gorico ločila od zaledja, bi namesto mesta sedaj tukaj imeli samo majhno naselje. To sem dejal tudi na seji občinskega sveta. Zaradi teh dejstev se občinski upravitelj in politične sile zavedajo in poudarjajo pomen odnosov z Jugoslavijo. Gorica namreč lahko živi ali pa umre, odvisno od odprtosti ali pa zaprtosti meje. Mi predstavljamo stičišče, ne samo kar zadeva trgovinsko in gospodarsko sodelovanje, marveč tudi kulturno območje, kjer se prepletata dva naroda. Tukaj v Gorici skupaj žive Italijani in Slovenci, ki so pomembni protagonisti evropske zgodovine.

V zgodovini obeh narodov so bili tudi težavni trenutki, so bila obdobja nesporazumov in napetosti, vendar tudi časi, ko smo skupaj težili k istim ciljem. Mi, v Gorici, ne poglobljamo sodelovanja samo z Novo Gorico, ki napreduje pred našimi očmi in s katero skupaj rešujemo številne urbanistične in druge probleme. Obe mesti morata skupaj napredovati, pri čemer je potrebno tvorno sodelovanje bodisi Gorice kot Nove Gorice. Toda naši cilji so usmerjeni tudi k ostali Sloveniji in Jugoslaviji. Jasno je, da mora Gorica, ki je na meji Italije in Evropske gospodarske skupnosti izvajati tudi takšno poslanstvo, ki bo v interesu sosednega naroda in države. Prepričan sem, da v miru ter s poglobljanjem gospodarskih stikov in izmenjav ne izvajamo samo funkcije v korist Evrope, kar je zelo pomembno, temveč delamo tudi v korist naših narodov in naših ljudi. Gorica bo na vsak način tudi v prihodnje opravljala svojo vlogo pri poglobljanju bratstva in prijateljstva s sosednjo Slovenijo in sosednjo državo.

Nekaj o Alojzijevešču

Vzgojni zavod Alojzijevešče v Gorici je namenjen dijakom nižjih in višjih srednjih šol. Sedaj ima sedež v novem poslopju v ul. don Bosco 64. V njem je prostora za kakih 20 dijakov. Ob zavodu je asfaltirano igrišče za odbojko in druge igre, poleg tega pa še velik travnik. Pozimi je zavod ogrevan.

Alojzijevešče vodi poseben odbor, ki ga za tri leta izvolijo člani društva »Alojzijevešče«. Člani so včasih bili samo duhovniki, danes so tudi laiki. Na zadnjem občnem zboru je bil izvoljen novi odbor. Predsednik je g. Jože Zorž, tajnik prof. Dragotin Butkovič, odborniki pa Ivan Krečič, Cvetko Zbogor, K. Humar. Odbor je na seji v začetku julija pregledal dosedanje delo Alojzijevešča in ugotovil, da je bilo sicer uspešno, vendar pa da ne odgovarja današnjim potrebam. Zaprti tip zavoda, ko so v njem gojenci cel teden čez dan in čez noč, ni sodoben. Takih dijakov je namreč vedno manj in ustreznega osebja tudi ni dovolj. Zato je odbor sklenil, da se Alojzijevešče preusmeri v odprti tip zavoda. To se pravi, da se bodo sprejemali le dijaki za čez dan, zvečer pa bodo hodili domov spat. V zavodu bodo

imeli kosilo in malico, po potrebi tudi večerjo, sicer pa bodo prenočevali doma. Med študijem bodo imeli dijaki potrebno nadzorstvo in po potrebi tudi strokovno pomoč.

Takšen tip zavoda se nam zdi, da danes bolj odgovarja potrebam naše zamejske skupnosti, ko se dijaki v šolo vsak dan vozijo in tudi zvečer imajo dovolj dobre zveze z vami. Za one v mestu pa tako in tako ni problema.

Ravnatelj zavoda ostane še naprej msgr. Franc Močnik, pomagali pa mu bodo prefekti.

Ko se bodo ob začetku prihodnjega šolskega leta starši odločali, kam naj dajo fanta čez dan, da bo laže študiral, naj vedo, kaj jim lahko nudi zavod Alojzijevešče.

Podgora

Grof Douglas Attems je dal prenesti s pokopališča v Ločniku na pokopališče v Podgori trupla svoje matere grofice Stefanije, rojene baronice Biedermann, umrle v Gorici 23. februarja 1970, in sestre Edoarde, umrle v Gorici 30. julija 1977. Prenos se je izvršil ob navzočnosti grofa Douglasa, župnika iz Ločnika in podgorskega župnika. Grof je hotel tako pridružiti tudi mater in sestro njihovim prednikom, ki počivajo na našem pokopališču.

Znano je, da so bili grofje Attems iz Podgore posestniki naše zemlje že od 17. stoletja. So veja grofov Attems iz Gorice in so prvotno bivali na Peči pri Mirnu. Leta 1740 je najslavnejši član te družine grof Sigismund Attems, po katerem se imenuje tudi ena ulica naše vasi, dal sezidati ob vnožju Kalvarije krasno palačo obdano s čudovitim parkom. Od palače, ki je bila močno poškodovana v prvi svetovni vojni, ostajajo le neznatni sledovi, park pa je popolnoma zapuščen.

Obiski pri goriških skavtih

Dolina Koritnice pod Mangartom je naravna lepota, kakršnih je le malo. Če pa opazujemo, kako v sredi te doline v dveh dneh zraste tabor z vsemi pritlikinami zgolj s pomočjo skavtskega noža, vrvice in mladih rok, ne boš tega prizora več pozabil. Od daleč slediš mrzličnemu, a urejenemu, mravljam podobnemu delovanju, ko pa se približaš, vidiš, da je vse to delo naše mladine med 12. in 18. letom, pod vodstvom maloštevilnih, a izkušenih vodnikov in vodnic.

Naši skavti in skavtinja se na taboru tudi duhovno izpopolnjujejo ter tako pridobivajo moči za življenje, drug ob drugem, in za pripravo na svojo življenjsko pot. Tako je v nedeljo 2. avgusta vero skavtov in staršev poživil obisk g. nadškofa Cocolina, ki je iz Gorice prišel do Loga pod Mangartom na sam svoj rojstni dan. S pristrčno očetovsko besedo je vsem prisotnim ogrel dušo. Veselo so mu mladeniči in mladenke stiskali roko in od vasekega je moral pokusiti kolač, katerega so prinesli obiski.

Iz te vesele množice se pa naenkrat prene postavijo, po hribovsko oblečen moški in s spoštljivimi besedami ponudi g. nadškofu prekrasno planiko, zanj utrpano pred nekaj urami pod Triglavom. Izkaže se, da je to 83-letni planinec, ki je dve uri plezal v skoro navpično steno in bil sedaj med nami razigran in vesel kot mladenič. Vsem nam je živ zgled, kako lahko vztraj-

nost in trden oprijem na prave vrednote pripeljeta človeka do pravega cilja.

Razpleti so se nato pogovori med obiskovalci tabora in razvila se je debata o trdoti Kraševcev ter o milini Sovodenjcev. V debato je s svojo običajno vedrino posegla tudi gdč. Ferletičeva, ki je tudi prišla obiskat goriške skavte.

Ko zadnji plamen tabornega ognja ugašajo in pesem utihne, nam prihajajo pred oči še težke naloge, katere bo morala naša mladina sprejeti in premagati, a s skupno pomočjo se bo še marsikaj doseglo. - V. J.

»Števerjanski vestnik«. Izšla je julijska številka tega glasila. Posvečena je XI. zamejskemu festivalu domače glasbe. Posreduje fotokopije člankov, ki so ob tej priložnosti izšli v raznih časopisih.

Iz Slovenije

Osebnostne spremembe v koprski škofiji

Blažič Ivan, kaplan v župniji Kristusa Odrešenika v Novi Gorici, je premeščen za kaplana v Dornberk.

Bratina Pavel, župnijski upravitelj na Vojskem, gre na pomoč v župnijo Kristusa Odrešenika v Novi Gorici.

Filipič Venceslav, kaplan v Dornberku, je imenovan za upravitelja župnije Soča in soupravitelja župnije Trenta.

Ipavec Stanko, župnijski upravitelj v Spodnji Idriji, se je odpovedal župnji in sprejel župnijo Podmelec ter soupravo župnije Roče.

Kavčič Franc, kaplan v Ilirski Bistrici, je imenovan za župnijskega upravitelja v Spodnji Idriji.

Kobal Lojze, župnijski upravitelj v Krkavčah, je imenovan za župnijskega upravitelja v Šmarjah pri Kopru in soupravitelja župnije Pomjan.

Kretič Boris, škofijski tajnik in ekonom, je imenovan za župnijskega upravitelja v Krkavčah in soupravitelja župnije Koštabona.

Lovišček Igor, župnijski upravitelj v Dolenji Trebuši in soupravitelj župnije Gorenja Trebuša, prevzema še soupravo župnije Idrija ob Bači.

Milharčič Alojzij, licenciat kanonskega prava, je imenovan za škofijskega tajnika in ekonoma.

Mislej Franc, kaplan na Mostu na Soči, je premeščen za kaplana v župnijo Kristusa Odrešenika v Novi Gorici.

Nemac Milan, župnijski upravitelj v Koštobani in soupravitelj župnij Šmarje in Pomjan, odhaja v pomoč tržaški škofiji.

Obed Slavko, novomašnik, je imenovan za kaplana v Ilirski Bistrici.

Premrl Alojzij, župnijski upravitelj v Soči in soupravitelj župnije Trenta, je bil imenovan za župnijskega upravitelja na Vojskem.

Sirk Milan, župnijski upravitelj v Volčah, se razreši souprave župnije Idrija ob Bači.

Valič Cvetko, župnik v Podmelcu, odhaja na študije v Rim.

Vidrih Gabrijel, kaplan v Kobaridu, odhaja v pomoč goriški nadškofiji.

Tatvina v cerkvi

Podružna cerkev sv. Marjete nad Dolenjimi, ki stoji kakih 700 metrov proč od Dolenje, je bila pozorišče vroma. Tatovi so zvilni železne palice pri vhodnih vratih in odnesli dve oljnatni sliki na platno. Ena predstavlja Mater božjo, druga sv. Jožefa. Tatovi so poškodovali tudi kip sv. Jožefa. Župnik s Planine pri Ajdovščini, pod čigar upravo spada podružnica, je vlom prijavil na postaji milice v Ajdovščini.

† p. Engelhard Štucin ofm

V soboto 6. junija je v bolnišnici na Jesenicah umrl franciškan p. Engelhard Štucin. Rodil se je v Ljubljani v družini s 7 otroki. Nižjo gimnazijo je končal v Ljubljani, nato je stopil v franciškanski red. Višjo gimnazijo je končal v Mariboru, bogoslovje pa je študiral v Ljubljani, kjer je bil 4. julija 1937 posvečen v duhovnika. Ko je končal teološke študije, je šel za eno leto v Brežice, odkoder je veliko pomagal ostarelemu duhovniku v Catežu ob Savi. Naslednje leto je bil za kaplana v Ljubljani pri Marijinem Oznanjenju. Leta 1944 je bil odpeljan v koncentracijsko taborišče Dachau in bil tam do konca vojne. Leta 1955 je prišel v Koper, kjer je vodil stolno župnijo do prihoda msgr. Jurca 1962. Nato je več let vodil župnijo sv. Frančiška v Šiški, zadnjih deset let je bil spovednik na Brezjah, kjer ga je na praznik Marije matere Cerkve pokopal škof Lenič. Pogreba se je udeležil tudi koprski župnik Ravbar s skupino vernikov.

OBVESTILA

Vsakoletno romanje na Barbano bo v ponedeljek 16. septembra in sicer zato, ker se v sredo 16. septembra začne novo šolsko leto. Romanje bo kot prejšnja leta. Glavna maša bo ob 11. uri in bo najbrž navzoč tudi goriški nadškof Peter Cocolin. Romanje bo letos vključeno v proslavo, ki se v goriški nadškofiji obhajajo v spomin na 1600-letnico koncila v Ogleju. Slovenski romarji se bomo s tem romanjem vključili v ta slava.

Pregled filmov italijanskega režiserja Sergia Amideia se vrši na goriškem gradu vsak večer ob 1. do 9. avgusta ob 21.15. Vsak večer vozi poseben avtobus od južne postaje na grad. Odhod ob 20.40 in ob 21. uri.

Mešani zbor »Kühn« iz Prage bo gostoval na goriškem gradu v torek 11. avgusta ob 21. uri na povratku s turneje po Italiji. Nastop je pod pokroviteljstvom pokrajine in občinske uprave.

Slovensko deželno gospod. združenje - Gorica sporoča članom in strankam, da bodo uradi zaprti zaradi dopusta od 10. do vključno 24. septembra.

DAROVİ

Za cerkev v Novi Gorici: N. N. 50.000; lir; Slovenka iz Trbiške doline 2.000 Ndin; N. N. 300.000 lir.

Za katoliški glas: N. N. 30.000 lir.

Za kočo sv. Jožefa v Žabnicah: dr. Jože Vrtovec namesto cvetja na grob ge. Bitežnik 50.000 lir.

Za goriške skavte: družina Miro in Majda Corsi namesto cvetja na grob Marije Rijavec roj. Suligoj 20.000 lir.

Za cerkev sv. Ivana v Gorici: Ljuba in Fedja namesto cvetja na grob Cili Bitežnik 30.000 lir.

Za cerkev na Sv. gori: po namenu družine Breščak za zdravje 10.000 lir.

Za cerkev na Opčinah: N. N. 2.000; Slava Milničev v spomin na drage pokojne 5.000; družina Kacin ob drugi obletnici smrti drame Angele roj. Tušar 10.000; Pierina Crismani-Squarzo, Kanada 4.000; N. N. s prošnjo k Materi božji za zdravje papeža Janeza Pavla II. 20.000 lir.

Za misijone: Gec Pavla 10.000; Justina Volpi 10.000 lir.

Milena Šušteršič: ob 16. obletnici smrti moža Hermana po 25.000 lir za cerkev v Novi Gorici in za lačne po svetu.

Za skavte in skavtinja iz Rupe-Peči: družina Čevdek, Peč 1-c daruje 50.000 lir.

Vsem plemenitim darovalcem Bog povrni, najim pa daj večni pokoj!

Izgubljenih 47.000 delovnih mest

V enem letu so v deželi Lombardiji izgubili 47.000 delovnih mest, predvsem v industriji; v dopolnilni blagajni je bilo 200.000 oseb, 40.000 mladih ljudi je pa v iskanju prve zaposlitve.

Slov. stalno gledališče v Trstu razpisuje delovni mesti mizarja in vratarja Kulturnega doma. Pogoji: italijansko državljanstvo, obvladanje slovenščine, končana obvezna šola, odslužen vojaški rok. Pismene prošnje sprejema uprava SSG, Trst, ul. Petronio 4 (Kulturni dom) do 15. avgusta 1981.

Sporod od 9. do 15. avgusta 1981

Nedelja: 9.00 Sv. maša iz župnijske cerkve v Rojanu. 11.00 Mladinski oder: »Poslednji Mohikanec«. 11.40 Nabožna glasba. 12.00 Narodnostni trenutek. 14.10 Glasbeni sporedi

Ponedeljek: 8.10 Radijski mozaik. 10.10 Koncert. 11.30 Zdravilna zelišča; kulturne aktualnosti doma in v svetu. 13.20 Primorska poje. 15.30 Roman - Križanovska: »Nemeza«. 15.55 Z besedo in glasbo po Češko-slovaški. 17.00 Kulturna kronika. 17.10 Za ljubitelje operne glasbe. 18.00 Odnos današnjega sveta do naravnega okolja.

Torek: 8.10 Radijski mozaik. 10.10 Koncert. 11.30 Kulturne aktualnosti; četrtkova srečanja. 14.30 Otroški kotiček. 15.30 Danes smo izbrali. 17.00 Kulturna kronika. 17.15 H. Ibsen: »Strahovi«, drama.

Sreda: 8.10 Radijski mozaik. 10.10 Koncert. 11.30 Pomisleki; slovenska pozicija; razgovor z zdravnikom. 13.20 Zborovska glasba. 14.30 Otroški kotiček. 15.30 Križanovska: »Nemeza«. 17.00 Kulturna kronika. 17.10 Klavirski album.

Četrtek: 8.10 Radijski mozaik. 11.30 Zanimivosti; na počitnice; moj konjiček. 14.30 Otroški kotiček. 15.30 Portreti naših igralcev. 17.00 Kulturna kronika. 17.10 Skladbe za zbor in orkester.

Petek: 8.10 Radijski mozaik. 10.10 Koncert. 11.30 Naši nepoznani bratje; sprehod po naravnih parkih; razgovor z enologom. 13.20 Primorska poje. 14.10 Folklorni odmevi; 15.30 Križanovska: »Nemeza«. 16.00 Zvočna kulisa. 17.00 Kulturna kronika; 17.10 Umetna glasba; sodobne slov. novele.

Sobota: 9.00 Sv. maša iz župnijske cerkve v Rojanu. 10.10 Koncert. 11.00 Mladinski oder: »Mati božja na Barbani«. 11.35 Kulturne aktualnosti; izseljeniški trenutek. 14.10 Sobotno srečanje. 15.30 »Božja planina«, napisal M. Turnšek. 17.05 Poslušali boste; Primorska poje. 18.45 Vera in naš čas.

Nova plošča ansambla »L. Hleda«

Ansambel »Lojzeta Hledeta« iz Števerjan obvešča vse ljubitelje domače glasbe, da je izdal drugo kaseto in ploščo z 12 novimi skladbami, ki nosi naslov »Leta mladosti«.

Kdor si želi nabaviti to novo ploščo in kaseto, jo dobi pri članih ansambla ali pa na Ljudskem radiu Gorica, lahko pa tudi pišete na: Ansambel Lojzeta Hledeta, p.p. 6, 34070 S. Floriano del Collio - Števerjan, Gorica, pa vam bodo zaproseno poslali po pošti. Cena kasete ali plošče je 6.500 lir (vključeni so poštni stroški).

Ansambel tudi sporoča, da ima še prvo kaseto in ploščo pod naslovom »Večer v Števerjanu«. Tudi cena te plošče ali kasete je 6.500 lir.

OGLASI

Za vsak mm višine v širini enega stolpca: trgovski 300 lir, osmrtnice 250 lir, k temu dodati 15% davek IVA.

Odgovorni urednik: msgr. Franc Močnik
Tiska tiskarna Budin v Gorici

Izdaja Katoliško tiskovno društvo

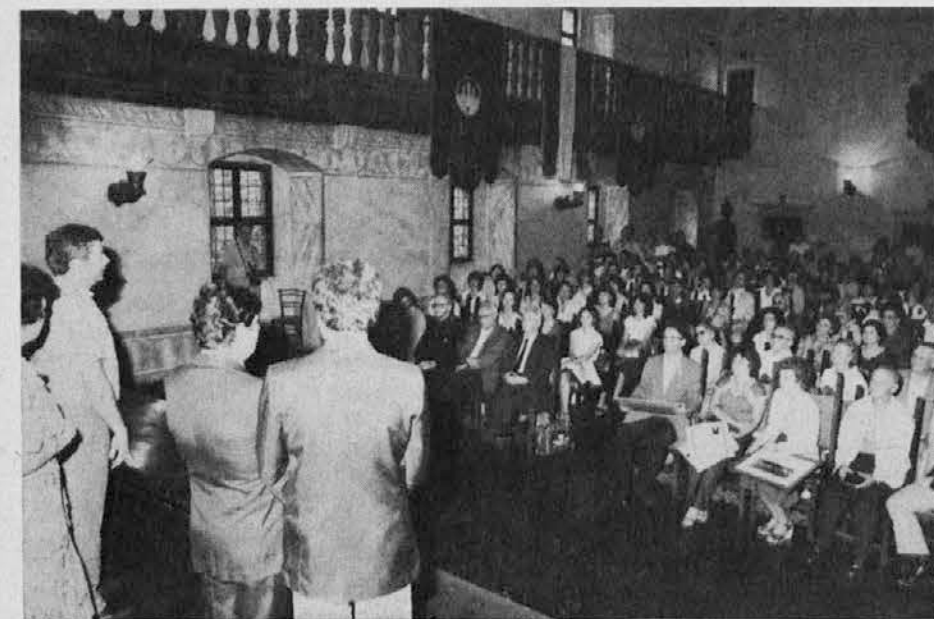

V starosti 82 let je po dolgi bolezni mirno zaspala

Lojzka Čehovin por. Bratina

Žalostno vest sporočajo mož Jožko ter sinovi Slavko, Lea in Irenka z družino.

Gorica, 4. avgusta 1981

Med sprejemom ameriških gostov na goriškem gradu. Pozdravlja predsednik SSO dr. Damjan Paulin

KMEČKA BANKA

Ustanovljena leta 1909

GORICA

Korzo Verdi, 51

Telefon: 84206 - 84207 - 85383

Telefon menjalnice: 83909

Telex 460412 AGRBAN

VSE BANČNE USLUGE MENJALNICA

RAZPOLAGAMO Z VARNOSTNIMI SKRINJICAMI